

РЕШЕНИЕ

№ 4301

гр. София, 09.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54
състав, в публично заседание на 27.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **11772** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и чл. 84, ал. 3 във вр. с чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Производството е образувано е по жалба на А. С. М., ЛНЧ: [ЕГН], гражданин на С., търсещ закрила, [населено място]. [улица], срещу Решение №11333/30.10.2024 г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет на Република България, с което на чужденеца е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут по негова молба за международна закрила с вх. № В-13-782 от 19.07.24 г. на РПЦ С..

С жалбата се иска отмяна на решението е незаконосъобразно, поради допуснати при постановяването му съществени нарушения на административно производствените правила и противоречие с приложимия материален закон.

Обжалваният административният акт е постановен в нарушение на чл. 8 и чл.9 от ЗУБ. Изложените съображения, основаващи отказа, са незаконосъобразни, тъй като административният орган е игнорирал факта, че причините жалбоподателят да напусна страната си на произход са свързани с наличието на заплахата за неговия живот и сигурност. Искане за отмяна на обжалвания административен акт.

В съдебно заседание жалбоподателят А. С. М. – редовно призован чрез адвокат Н., не се явява, представлява се от адв. Н., назначен по реда на ЗПП. Адвокат Н. иска съдът да отмени оспореното решение като неправилно и незаконосъобразно. Моли съдът да има предвид, че по приетата административна преписка са приложени протоколи от

две интервюта, проведени с жалбоподателя, а именно от 26.07.2024 г. и от 21.10.2024г. Смущаващо било, че двете интервюта сочат коренно различни факти. Положените подписите се различавали, което било видимо без да е необходима специална експертизата. Това поставяло под съмнение кое е действителното проведеното интервю с чужденеца и какви са действителните факти от бежанската му история. Следвало да се посочи, че от отговорите можело да се направи и извод дали действително настоящия случай попада в хипотезата на трета сигурна страна. В едното интервю се сочело, че А. С. М. е останал в Турция 15-16 дни, а в другото, че е пребивавал и работил в продължение на 3 години. Следвало да бъдат взети предвид и аргументите по чл.142, ал. 2 от АПК, който налагали съдът да вземе предвид всички факти и обстоятелства, налични до приключване на устните състезания по делото. Иска да се има предвид, че в приетата по делото актуална позиция на ВКБООН изрично е посочено, че специализираният орган на ООН призовава за спиране на издаването на отрицателни решения по молби на сирийски граждани. Заключение към момента е, че ситуацията в С. не се е подобрила. ВКБООН обръща внимание на мащабната хуманитарна криза в страната и тежките условия за живот.

Ответникът Председателя на Държавна агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет на Република България – редовно призован, се представлява от юрк. Г.. Юрисконсулт Г. иска съдът да отхвърли жалбата като неоснователна и потвърди решението като правилно и законосъобразно. В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Счита, че правилно е приложен материалния закон. Счита, че не са налице предпоставките по чл. 8 и чл.9 от ЗУБ. Счита, че оттеглянето на досегашния президент Б. А. не променя положението в С. в негативен аспект. Доколкото от информацията на общодостъпни източници става ясно, че смяната на властта не е довела до налагане или прилагане на смъртни наказания или екзекуция, или на изтезания, нечовешко или унижително отнасяне срещу живота и личността на цивилни лица, поради безогледно насилие. За сега тенденцията за общото положение в С. били положителни. Тази информация се сочи в журналистически материали и редица други световни медии. Представители на бившия сирийски режим продължават да се помиряват. Главният секретар на ООН говори пред репортери, потвърждавайки ангажимента на ООН да подкрепи С. през предстоящия преходен период. Относно представената информация от процесуалния представител на жалбоподателя, че двете интервюта са подписани от две различни лица, не считам, че е така. Двете интервюта са се извършили пред служители на ДАБ и има видеозапис. По безспорен начин се установява, че лицето, с което са проведени двете интервюта е едно и също. Това, че бежанската му история е противоречива е доказателство, че е представил бежанската история, която до голяма степен може да се счита за недостоверна. Счита, че за сирийския гражданин не са налице основанията по чл. 8 и чл.9 от ЗУБ.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд - София град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по молба с вх. № В-13-782 от 19.07.2024 г., до председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ-МС), от А. С. М., от мъжки пол, [дата на раждане] г. в

[населено място], С., гражданин на С., етническа принадлежност; арабин, семейно положение: неженен, ЛНЧ [ЕГН], като личните му данни са установени въз основа на подписана декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3, тъй като кандидатът не е представил оригинални документи за самоличност.

По време на регистрацията по реда на ЗУБ в РПЦ-С., чужденецът е регистриран като сирийски гражданин със заявен постоянен адрес в С., с оглед на което за държава по произход по смисъла на § 1, т. 7 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ се приема С..

Чужденецът е получил копие от Указания за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България, включваща пояснения относно производството за предоставяне на международна закрила; относно последваща молба за международна закрила; относно връчване на решенията в превод на арабски език, в потвърждение на което на последната страница на екземпляра им на български език се е подписал лично. Съставена е Евродак дактилоскопна карта с референтен номер: BR106C2407190003.

С писмо рег. № 6749/19.07.2024 г. на ДАБ-МС, директорът на РПЦ- [населено място] е изискал от директора на Специализирана дирекция „М“ - Държавна агенция "Национална сигурност" (ДАНС) писмено становище по постъпилата молба за международна закрила. С писмо рег. Вх. № М-17206 от 16.10.2024 г. директорът на специализирана дирекция "М" - ДАНС, уведомява председателя на ДАБ-МС, че към момента ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила на лицето в случай, че отговаря на условията по ЗУБ.

От данните от проведеното на 26.07.2024 г. интервю, обективизирано в Протокол с рег. № УП 6749/26.07.34 г., представените от жалбоподателя и служебно събраните от ответника доказателства се установява, че молителят е напуснал С. нелегално за Турция през май 2024 г. и че там е останал 15-16 дни. Жалбоподателят е напуснал страната си, защото има война и се страхува да не бъде присъединен към някоя групировка насила и да участва в бойни действия. В интервюто с рег. № УП 6749/21.10.2024 г., споделя, че целта на пътуването му е била Германия и че е искал да отиде при негов приятел. Работил в Турция и че престоя му там е бил три години в [населено място] и И.. В интервюто с рег. № УП 6749/21.10.2024 г. споделя, че не е подавал молба за закрила в Турция. Твърди, че е ползвал неистински кимлик когато е тръгнал за Република България, за да не го депортират в С.. Споменава, че родителите му, една сестра и трима бартя се намират в С. и че е напуснал заедно с брат си страната. Уточнява, че брат му има кимлик и че е останал в Турция при чичо му, който също има кимлик. Напуснал е С. заради войната, а Турция е напуснал заради дискриминацията спрямо сирийците. От Република България не иска нищо освен статут и че това е причината три месеца да е в страната.

От направените изявления на жалбоподателя административният орган направил извода, че причината за напускането на страната му е намирането за по-добър живот, а не търсената закрила. От двете проведени интервюта с М. са констатирани противоречия. В проведеното интервю с рег. № УП 6749/26.07.2024г., е заявил че в Турция е останал 15-16 дни, в интервюто с рег. № УП 6749/21.10.2024 г., е заявил че престоя му е три години, а противоречия имало и между твърденията му, кога точно е напуснал страната си и колко време е пребивавал в Турция, защото в двете проведени интервюта е заявил различен период, в който е напуснал страната си по произход. В проведеното първо интервю е заявил, през май 2024 г., а в следващото през юли 2024 г. Във формуляра за идентификация и оценка на нуждите с рег. № УП 6749/19.07.2024

г. жалбоподателят е заявил, че е живял в [населено място], Турция за 2 години. Видно от противоречията в детайлите, отсъствието на каквито и да било надеждни доказателства подкрепящи твърденията му за реални заплахи за живота, различните мотиви, които изложил за исканата закрила можело да се направи заключение, че цялата бежанска история на молителя е нелогична, противоречива и недостоверна.

Кандидатът е сирийски гражданин, който през 2021 г. е напуснал родината си и около три години е живял в Турция. Въз основа на тези твърдения, съгласно чл. 75, ал. 2, изр. първо във вр. § 1, т. 9 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ, за жалбоподателя следвало да бъдат преценени всички относими факти, свързани с личното му положение в държавата му по произход - С. и в страната, в която е пребивавал три години - Турция. Като причина за напускането на С. изтъкнал общата обстановка на несигурност в страната, породена от водещите се там военни действия, както и нежелание да се върне в родината си. Напуснал Турция, след като е работил в строителството в продължение на три години. При така установените факти и обстоятелства за М. не били налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец по ЗУБ, тъй като съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея, а в представената бежанска история не са налице субективния и обективния елемент на предвиденото в цитираната разпоредба понятие „основателно опасение от преследване“. Не съобщава да е заплашван или преследван от органите на властта и да му е оказвано насилие или отправяни заплахи от турски граждани. От така установените факти и обстоятелства следвал логичния извод, че кандидатът за закрила е напуснал Турция единствено и само по лични и икономически причини - в търсене на по-добър живот в Европа.

Жалбоподателят заявил, че не е имал проблеми основани на етническата му принадлежност и изповяданата от него религия в страната му по произход, че не е имал проблеми с официалните власти, армията и полицията в С.. Твърди, че никога не е бил задържан, арестуван, съден или осъждан. Декларира, че не е заплашван лично и никога не му е оказвано физическо и/ли психическо насилие в държавата му на произход. В конкретния случай етническата принадлежност на М. не била достатъчно основание за предоставяне на статут на бежанец. Преди да напусне държавата си на произход той не е имал каквито и да е проблеми заради принадлежността си към арабския етнос, които да показват риск от евентуално преследване при завръщането му в С..

По неговите твърдения той не е заплашван лично, по отношение на него не е упражнявано насилие, нито е арестуван, съден или осъждан, а Видно от § 70 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец на ВКБООН, самата принадлежност към определена етническа група обикновено не е достатъчно съществено основание да се иска статут на бежанец. В тази връзка, за предоставяне на такъв статут не е достатъчно само доказването на факта, че молителят е арабин по етническа принадлежност. За установяване на обстоятелствата, визирани в чл. 8 от ЗУБ било необходимо наличие на личен елемент, тъй като актът, с който се предоставя бежански статут, е индивидуален административен акт, а не общ, имащ за адресат всички араби в С..

Административният орган е обсъдил и нежеланието на жалбоподателя да се сражава в редовете на сирийската армия, като цитира Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец, издаден от Службата на ВКБООН през 1992 г., в глава V, „8“, където е дадено тълкувателно определение за дезертьори и лица, които се отклоняват от военна служба, но съществуват и случаи, при които необходимостта от изпълнение на военната служба, е единствената причина да се иска статут на бежанец, т.е. когато лицето докаже, че изпълнението на военната служба за него би означавало участие във военни действия, противоречащи на неговите действителни политически, религиозни или морални убеждения или на валидни съображения на съвестта, това обаче според АО в хода на административното производство не се доказало, защото М. декларира, че е политически неангажиран и не заявил, че отказва да служи в армията. Не са констатирани и морални убеждения или съображения на съвестта, които да му попречат да бъде мобилизиран, а факта, че е мюсюлманин също не бил достатъчно основание за предоставяне на статут на бежанец, тъй като той изрично е заявил, че не е имал каквито и да е религиозни проблеми заради това, че е мюсюлманин-сунит.

За търсеция международна закрила липсвали предпоставки за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8, ал. 9, тъй като не е посочил член от семейството му да има предоставен статут на бежанец в Република България.

Търсецият международна закрила не направил обосновани изявления за наличието на реална опасност от тежки посегателства във връзка с възможността за прилагането на чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ. Съгласно посочената разпоредба, хуманитарен статут се предоставял на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание. Твърдения, свързани с горепосочената норма от ЗУБ сирийският гражданин не направил пред АО. Въз основа на заявеното от него, не можело да се формира извод, че той е бил принуден да напусне или да остане извън страната си на произход по причина на реална опасност от смъртно наказание или екзекуция, изтезание, нечовешко или унижително отнасяне или наказание, а съгласно чл. 9 ал. 2 от ЗУБ, субектите на тежките посегателства могат да бъдат, както държавата, така и партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия. Тежки посегателства могат да се извършват и от недържавни субекти, но само ако може да бъде доказано, че държавата и/или контролиращите партии и организации, включително международни организации не могат или не желаят да предоставят закрила срещу тежки посегателства. Бежанската история на чуждия гражданин не била подкрепена от доказателства в този смисъл. Жалбоподателят не е напуснал страната си по произход, поради реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, не са налице и данни, че търсецият международна закрила е заплашен от изтезание или нечовешко или унижително отнасяне или наказание, тъй като не е заявил наличието на проблеми, както с официалните власти, така и с която и да било групировка на територията на С., Поради изложеното можело да се направи заключение, че кандидата не е бил изложен на посегателствата по чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ и за него не съществува разумна степен на вероятност в бъдеще да бъде изложен на реален риск от въпросните

посегателства, съответно се налага извод за липсата на законовите предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ, като РО е разгледал и основанията за предоставяне на хуманитарен статут по реда на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ и се е съобразил с Решение на СЕС от 17 февруари 2009 г. по дело С-465/2007 г., както и тълкуването на дефинираното понятие за "посегателство" в чл.15, б.в от Директива 2004/83/ЕО относно минималните стандарти за условията за предоставяне на статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила, изразяващо се в "тежки и лични заплахи срещу живота или личността" на молителя, обхващащо една по-обща опасност от посегателство като се имат предвид в по-широк план "заплахи срещу живота или личността" на цивилно лице, а не определено насилие. Тези заплахи били присъщи на обща ситуация на "въоръжен вътрешен или международен конфликт".

Административният орган е взел предвид справка с вх. № ЦУ-1850/27.08.2024 г. на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС относно общото положение в С. и справка вх. № ЦУ-2017/29,09.2024 г. на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ-МС.

От информацията в горепосочените справки не можело да се направи обоснован извод, че в момента е наличен вътрешен или международен въоръжен конфликт на цялата територия на С.. Посочените инциденти били спорадични актове на насилие и като такива не можело да се оценяват като въоръжен конфликт. Инцидентите имали определени цели, но не били в състояние да предизвикат масов ефект, В тази връзка следвало да се отбележи, че не трябва да се очаква, че което и да е правителство може да гарантира сигурността на всички граждани в дадената страна и съгласно пълзящата скала, посочена в т. 39 на решението на съда в Л., в колкото по-голяма степен молителят съумее да докаже, че е конкретно повлиян от фактори, имащи пряко отношение към личното му положение, толкова по-слаба ще трябва да е степента на безогледното насилие за него, която се изисква за търсенето на субсидиарна закрила, а в конкретния случай няма добре обосновани опасения от преследване и индивидуализиране на заплахата за живота на жалбоподателя, за да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут, безогледното насилие в С. следва да е изключително, каквото видно от цитираната информация за обстановката там то не е и от изложеното АО направил обоснования извод, че за жалбоподателя не съществува реален риск от тежки посегателства по чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. За молителя липсвали предпоставки за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал. 6 от ЗУБ.

По делото е представена АП. В съдебно заседание са представени доказателства относно променената общественно-политическа обстановка в С., видно от която е свален режима на президента Б. ал А..

При така установеното от фактическа страна, Съдът стигна до следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от надлежна страна, която е адресат на оспорения административен акт, с право и интерес от оспорването, в срока по чл. 84, ал.

3 от ЗУБ, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение (чл. 168, ал. 1 от АПК), на основанията, посочени в чл. 146 АПК, съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 48, ал. 1 от ЗУБ.

При издаването на акта е спазена предвидената в закона писмена форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и на материалния закон. В процедурата не са нарушени чл. 75, ал. 2, изр. 1 от ЗУБ, както и материалноправната разпоредба на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. От приетите и неоспорени по делото доказателства безспорно се установи, че чужденецът е информиран писмено, на разбираем за него език за реда, по който ще се проведе производството по предоставяне на международна закрила, за неговите права и задължения, респективно за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци /чл. 58, ал. 8 от ЗУБ/. Своевременно и по надлежния ред е информиран за датата на провеждане на интервю, като му е представена възможност да изложи своята бежанска история и да ангажира доказателства в подкрепа на своите твърдения на заявления от него език, като за тази цел му е бил осигурен преводач. От представения с административната преписка протокол от проведено интервю се установи, че то е проведено на заявления от чужденеца език, като той изрично е удостоверил с подписа си, че няма възражения и допълнения. С оглед нормата на чл. 73 от ЗУБ молбата за предоставяне на международна закрила е разгледана индивидуално, като на молителя е предоставена възможност да изложи всички свои доводи свободно и добросъвестно, той не е бил ограничен да посочи и евентуално да представи доказателства в подкрепа на своите твърдения.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Правилен и законосъобразен е изводът на административния орган за липсата на материалноправни предпоставки в процесната хипотеза за прилагане на чл. 8 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. Разпоредбата изисква наличие на основателни опасения от преследване на чужденеца в държавата му по произход, основани на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Според дефиницията, дадена с нормата на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ, „преследване“ е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните му права, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост. Достатъчно е органът или организацията, осъществяваща преследването, да смята, че чужденецът има такава принадлежност. Субекти, извършващи преследване, могат да бъдат: държавата и партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия. Също така недържавни субекти, ако може да бъде доказано, че държавата или партии или организации, контролиращи значителна част от нейната територия, включително международни организации, не могат или не

искат да предоставят закрила срещу преследването. Действията на преследване могат да бъдат: физическо или психическо насилие; правни, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни сами по себе си или се прилагат по дискриминационен начин; наказателно преследване или наказания, които са непропорционални или дискриминационни; отказ на съдебна защита, който се изразява в непропорционално или дискриминационно наказание; наказателно преследване или наказания за отказ да бъде отбита военна служба в случай на военни действия, когато военната служба би предполагала извършването на престъпление или на деяние по чл. 12, ал. 1, т. 1 - 3; действия, насочени срещу лицата по причина на техния пол или срещу деца.

При проведеното интервю, молителят изрично е заявил, че не е бил обект на преследване от страна на държавата, политически партии или организации или недържавни субекти, не е имал проблеми, свързани с религиозната и етническата му принадлежност, политически убеждения или принадлежност към определена социална група. От жалбоподателя в хода на проведеното интервю не са съобщени събития, които да са настъпили след като е напуснал държавата си по произход, или пък извършвани от него действия/дейности, след заминаването му, израз или продължение на убеждения и ориентация, изразявани в държавата му на произход, които да поразят у него опасения от преследване при завръщане, респективно да сочат на нужда от международна закрила, *за такива не е съобщил и в държавата на пребиваване*. Следователно правилни са изводите на административния орган, че спрямо молителя не са налице предпоставките по чл. 8, ал. 1 и чл. 8, ал. 2 – 5 от ЗУБ. Правилно е прието, че не следва да бъдат обсъждани и предпоставките за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 от ЗУБ, предвид че от страна на чужденеца не е заявено член на семейството му да има предоставен статут на бежанец в Република България.

Следователно от събраните по делото доказателства не се доказва наличие на преследване или основателен страх от преследване поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическото му мнение и/или убеждение. В тази връзка правилни са изводите за липса на законовите предпоставки за предоставяне на статут на бежанец, предвидени в чл. 8 от ЗУБ.

Материалноправните предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут са установени в нормата на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Според чл. 9, ал. 1 от ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Правилно административният орган е приел, че няма основания да се приеме, че жалбоподателят е напуснал С. поради реална опасност от смъртно наказание или екзекуция – обстоятелства, визирани в чл. 9, ал. 1, т. 1 от ЗУБ. Срещу него не са били предприети такива действия от

официалните власти или от конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира. Твърдения за обстоятелства от характера на тези по чл. 9, ал. 1, т. 2 - изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, молителят не е направил.

В решението са разгледани и обстоятелствата по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, съгласно която хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ е изцяло в синхрон с чл. 15, б. „в“ от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. /отм. с Директива 95/2011/ЕО/ относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци и като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила.

В разпоредбата на чл. 75, ал. 2, изр. 1 от ЗУБ е предвидено, че при произнасяне по молбата за статут се преценяват всички относими факти, свързани с личното положение на молителя, с държавата му по произход или с трети държави. Това изискване е изпълнено, тъй като административният орган е извършил преценка на всички факти и обстоятелства, свързани с държавата по произход на лицето, търсещо закрила, конкретно предоставяне на хуманитарен статут. Съгласно общото правило на чл. 35 от АПК, решението е издадено при изясняване на обстоятелствата от фактическа страна. Датата, към която следва да се преценява ситуацията в държавата на произход по отношение наличието на обстоятелствата по чл. 9, ал. 1 ЗУБ е датата, когато съдът се произнася по случая. В тази връзка, съдът изиска актуална справка за ситуацията в С., която съобрази при постановяване на настоящето съдебно решение, както и настъпилите по-късно събития на територията на страната по произход.

С оглед на това е представена Справка вх. № МД-02-124/12.12.2024 г. относно актуалната общественно-политическа обстановка в С., след падането на режима на президента Б. А.. Видно от нея на дата 08.12.2024г., Б. А. напуска С. и неговият режим пада от власт, като съотношението на силите е коренно променено, в това число що се касае до контрола на сирийските курди на части от С.. Лидерът на групировката Х. Т. Ал Ш. - А. М. Ал Г. се е обрнал към сирийците и обещал да изградят родина за всички, а на 09.12.2024 г. премиерът в оставка М. ал Д. заявява, че повечето членове на кабинета работят с „бунтовниците“ за плавен преход. В знак на готовност за работа с Х. Т. ал Ш. (HTS), която групировка ръководи бунта срещу Б. А. и подчертава раздялата си с джихасидските си корени, пратеникът на ООН за С. омаловажава определянето на въпросната групировка като терористична организация, като публично заявява: „Реалността е такава, че HTS, а също и другите въоръжени групировки, изпращат добри послания към сирийския народ: за единство, за приобщаване.“, заявява Г. П. по време на брифинг в Ж.. В С. съществуват сблъсъци между турската армия и Сирийските

демократични сили в М., след сблъсъците министрите на отбраната на Турция и САЩ са провели среща с цел деескалация на напрежението. От своя страна, на 08.12.2024 г. САЩ са обявили, че са атакували позиции на групировката Ислямска държава в Централна С., без данни за цивилни жертви, И. атакува военни съоръжения, предназначени да съхраняват оставащия в страната арсенал химически оръжия, и други военни съоръжения и балистични ракети. На 10.12.2024г. новият временен лидер на С. М. ал Б. обявява, че поема управлението на страната като служебен премиер с подкрепата на бившите бунтовници.

На заседанието си от 19 декември 2024 г. Европейският съвет прие заключенията относно положението в С. след падането на режима на Б. А., и конкретно следното:

- Определят като историческа възможност за повторно обединение и изграждане на страната и подчертават значението на приобщаващ и ръководен от С. политически процес, който да отговаря на легитимните стремежи на сирийския народ в съответствие с основните принципи на Резолюция 2254 на Съвета за сигурност на ООН, изразена е и подкрепа за работата на специалния пратеник на ООН за С..

- Независимостта, суверенитетът и териториалната цялост на С. в рамките на сигурни граници, следва да се зачитат изцяло в съответствие с международното право. Подчертава се необходимостта да се гарантира зачитането на правата на човека, включително правата на жените, неосновано на религиозно разделение управление и защита на членовете на религиозните и етническите малцинства, както и да се опази културното наследство на С..

- Призовават се всички страни да пазят националното единство и да гарантират защитата на цивилното население, предоставянето на обществени услуги, както и създаването на условия за приобщаващ и мирен политически преход и за безопасно, доброволно и достойно връщане на сирийските бежанци, както е определено от ВКБООН.

- Подчертават също значението на борбата с тероризма, на предотвратяването на повторната поява на терористични групи и на унищожаването на оставащите запаси от химически оръжия.

В изявление на върховния представител от името на Европейския съюз по повод падането на режима на А., който бележи исторически момент за сирийския народ, се изразява подкрепа за всички сирийци и в страната, и в диаспората, които са изпълнени с надежда или пък се страхуват от несигурното бъдеще. Всички те трябва да имат възможността да се обединят и да стабилизират и изградят отново своята страна, да възстановят справедливостта и да гарантират наличието на отчетност. Изтъква се, че е от решаващо значение е да се запази териториалната цялост на С., да се зачитат нейната независимост, нейният суверенитет и държавните институции и да се отхвърлят всички форми на екстремизъм. Настоятелно се призовават всички участници да избягват всякакво по-нататъшно насилие, да гарантират защитата на цивилното население и да спазват международното право, включително международното хуманитарно право, в това число защитата на членовете на всички малцинства, включително християнските и другите

малцинствени вероизповедания, за безопасността на чуждите граждани и за зачитането на дипломатическите представителства в Д.; приканват се всички страни да защитят богатото културно наследство и религиозните паметници на С..

Изтъква се в изявлението, че е наложително повече от всякога всички заинтересовани страни да започнат приобщаващ и ръководен и подкрепян от сирийците диалог по всички ключови въпроси, за да се гарантира организиран, мирен и приобщаващ преход, в духа на Резолюция 2254 на Съвета за сигурност на ООН и в съответствие с волята на сирийския народ.

В този критичен период Европейският съюз подкрепя сирийския народ и продължава да поддържа тесни контакти с партньорите в региона и с ключовите международни партньори, в това число предоставя значителна финансова помощ. Така от 2017 г. насам ЕС организира ежегодни конференции в подкрепа за бъдещето на С. и региона. Тези конференции имат за цел да продължат да подкрепят сирийското население и съседните държави, приемащи сирийски бежанци, и да мобилизират международната общност в подкрепа на всеобхватно и надеждно политическо решение на конфликта в С.. Конференцията е форум за потвърждаване на подкрепата от международната общност за сирийския народ и за усилията на специалния пратеник на ООН за постигане на политическо решение чрез преговори, в съответствие с Резолюция 2254 на Съвета за сигурност на ООН.

На конференцията през 2024 г. донорите са се ангажирали да предоставят сума в общ размер на 7,5 млрд. евро. Общата сума включва 2,12 млрд. евро, обещани от ЕС за 2024 и 2025 г.

От създаването си през декември 2014 г. досега Регионалният доверителен фонд на ЕС в отговор на кризата в С., известен още като фонда „Мадад“, е мобилизирал 2,38 милиарда евро. Макар фондът официално да приключи дейността си през декември 2021 г., то съществуват проекти, които ще бъдат изпълнени до юни 2025 г. Този фонд е заменен от Инструмента за съседство, сътрудничество за развитие и международно сътрудничество (известен също като „Глобална Европа“). Този инструмент урежда рамката за сътрудничеството на ЕС в полза на сирийския народ за периода 2021—2027 г. В рамките на ЕС се полагат усилия и за облекчаване на санкциите, наложени на сирийското правителство на сваления президент Б. А. и подпомагане на населението на страната. Издадено е шестмесечно освобождаване за трансакции с някои държавни органи, за да облекчат потока от хуманитарна помощ, да се справят с недостига на електроенергия в С. и да позволят лични парични преводи. На 04.01. 2025г. германският външен министър А. Бербок е пътувал до С. за еднократна визита с френския си колега от името на ЕС и се срещнал с лидера на "Х. Т. аш Ш." А. ал-Ш.. По време на посещението си Бербок заяви, че всички сирийски групи, включително жени и кюрди, трябва да бъдат включени в прехода на страната, ако Д. иска европейска подкрепа.

Горните данни са част от съобщенията на страницата на Европейските институции и са публично достъпни. Данните за падане на режима на Б. А. и поемане на властта от новия лидер на С. също са безпротиворечиво разпространени от всички национални медии и общодостъпни. Също така е ноторно (източници – новини на сайта на българска национална телевизия ,

периода 08-15.12.2024г.), че значителен брой сирийци в Д. и по света ликуват, завръщат се в страната си след падането на режима на Б. А.. Мотивите за ситуацията в С. е в съответствие със задължението на съда по чл.46, пар.3 от Процедурната Директива (Директива 2013/32) да обсъди всички относими данни и след издаването на оспореното решение, относими към преценката за предоставяне на международна закрила на оспорващия.

Предвид изключителната подкрепа от международната общност, бъдещето на С. зависи изключително от волята на сирийския народ, именно сирийските граждани следва да изградят желаното бъдеще на държавата си. Ясна е волята на Европейския съвет – за подкрепата на С. за изграждане на демократично общество и завръщане на сирийците в страната им.

Що се касае до основанията, свързани с нежеланието на оспорващия да изпълни задължението си за редовна военна служба, тъй като ще бъде въвлечен във военни престъпления, то доколкото определяният като престъпен режим на Б. А. е свален от власт, няма основания за такива изводи за в бъдеще. Той е длъжен да изпълни своя дълг към сирийската държавна армия, в случай, че бъде повикан. Не могат да бъдат сметени за относими и основанията, свързани с битовите условия в С., нито с военните действия от страна на Турция. Видно е, както е призовал и ЕС, международната общност полага усилия С. да не бъде завладяна от терористични групировки.

Съдът, предвид изложеното, тъй като няма основания да се предполага, че ще бъде преследван на основанията по чл. 8 от ЗУБ, в това число и изтъкнатите подробно в жалбата по чл. 8, ал. 5 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец, нито са налице основания по чл. 9 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут, то оспореното решение е правилно като краен резултат и при изменената обстановка в С.. Същото е законосъобразно на всички основания по чл. 146 от АПК - като издадено от компетентен орган - председателят на ДАБ като орган, който единствен според законодателството на Република България, конкретно ЗУБ има правомощия да предоставя, да отказва и да отнема международна закрила - статут на бежанец и хуманитарен статут на основанията по чл. 8 и чл.9 от ЗУБ. Издадено е след проведена процедура по молбата за закрила при спазване на всички изисквания - регистрация на молителя, запознаването му с правата и задълженията му чрез връчване на указания на разбираем за него език и провеждане на лично интервю с участието на преводач. В рамките на производството молителят е имал възможност и се е възползвал да представи документи в подкрепа на твърденията си. Интервюто е проведено по начин, който е позволил да даде точни данни и да отстрани всяко съмнение за неточности или противоречия в изявленията си, предвид зададените въпроси. В рамките на производството органът е изискал и обсъдил в решението си подробно относимата информация за страната на произход на молителя, която действително е била актуална към датата на решението. Неотносими са в тази връзка данни за спорадични актове на насилие, доколкото такива има почти навсякъде по света и никое правителство не може да гарантира абсолютна сигурност и спокойствие на което и да е лице. Такива актове на насилие не обосновават различна квалификация на общата обстановка в С. във връзка с приложението на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ и

предоставяне на хуманитарен статут. Доводите в жалбата за допуснати нарушения на процесуалните правила са изцяло неоснователни. Изводите по този въпрос в решението са правилни, те са валидни и към датата на постановяване на съдебното решение.

В заключение, доводите на адв. Н. че по приетата административна преписка са приложени протоколи от две интервюта, проведени с жалбоподателя, а именно от 26.07.2024 г. и от 21.10.2024г. и е смущаващо, че двете интервюта сочат коренно различни факти съдът намира за необосновани. Съдът установи, че интервютата са направени пред служители на ДАБ, а различните твърдения на жалбоподателя са наложили извършването на повторно интервю. Съдът не възприема и доводите на адв. Н., че в приетата по делото актуална позиция на ВКБООН изрично е посочено, че специализираният орган на ООН призовава за спиране по издаването на отрицателни решения по молби на сирийски граждани. Заключениеето към момента е, че ситуацията в С. не се е подобрила. От изложената от чужденеца бежанската история се установява, че няма конкретни действия на преследване срещу него, не е имал проблем с официалните сирийски власти, няма реална опасност от тежки посегателства, не е бил принуден да напусне страната си на произход, поради опасност от налагане на наказание – екзекуция, изтезания или нечовешко и унизително отношение. Предвид данните за действията, предприети не само от И., но и от САЩ на територията на С. след падането на режима на А. и целта на тези действия, посочени по-горе, не може да се направи извод, че военните действия и несигурността ще продължат. От обсъдените данни за ситуацията в С. може да се направи извод за значително подобрение на общественно-политическата обстановка - отварят банки и магазини, движението по пътищата се възстановява и се наблюдава значително по-малък брой въоръжени сили, а националната коалиция на сирийските опозиционни сили се е ангажирала да завърши прехвърлянето на властта към преходен управляващ орган с пълни изпълнителни правомощия, проправяйки пътя към свободна и демократична С.. Относно представената от адв. Н. позиция на UNCHR, за обстановката в С., съдът я намира за непълна и противоречаща на представената от ответната страна актуална справка за състоянието на С., от която се установява подобряване на положението след падането на режима на А..

С оглед изложеното и като е приел, че не са налице основания за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорвания, административният орган е постановил правилно и законосъобразно решение. Жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора и липсата на претенции за присъждане на разноски и по аргумент от чл. 81 ГПК, този въпрос съдът не обсъжда.

Така мотивиран, Административен съд София – град, I-во отделение, 54-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. С. М., ЛНЧ: [ЕГН], гражданин на С., търсещ закрила, [населено място]. [улица], срещу Решение №11333/30.10.2024 г. на

Председателя на Държавна агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет на Република България, с което на чужденеца е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут по негова молба за международна закрила с вх. № В-13-782 от 19.07.24 г. на РПЦ С..

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховен административен съд на Република България.